

Η ενδοοικογενειακή βία «κληροδοτείται» στις επόμενες γενιές

Ένα

παιδί που βιώνει τη βία στερείται της βασικής ανάγκης της ασφάλειας από την οποία προκύπτει η σύνδεση με τους άλλους ανθρώπους. Το αποτέλεσμα είναι να βιώνει αστάθεια και εγκατάλειψη, καχυποψία και συναισθηματική στέρηση.

Σοβαρές επιπτώσεις στα παιδιά έχει η ενδοοικογενειακή βία καθώς, ακόμη και αν δεν τη βιώνουν άμεσα, δέχονται έμμεσα τις επιδράσεις τέτοιων περιστατικών μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον.

Όπως προκύπτει από την επιστημονική ψυχολογική έρευνα, το φαινόμενο αυτό δημιουργεί έναν φαύλο κύκλο που «κληροδοτείται» στις επόμενες γενιές, καθώς στην προσπάθεια τους να επιβιώσουν, τα παιδιά αναπτύσσουν επαναλαμβανόμενα μοτίβα, τα οποία αναπαράγουν στην υπόλοιπη ζωή τους.

Σύμφωνα με τον κλινικό ψυχολόγο, Βαγγέλη Μακρή, οι επιπτώσεις της ενδοοικογενειακής βίας στα παιδιά, τους αυριανούς ενήλικες και γονείς είναι μεγάλες καθώς το συναίσθημα που τα κυριεύει είναι η αδυναμία διαφυγής.

Ένα παιδί που βιώνει τη βία στερείται της βασικής ανάγκης της ασφάλειας από την οποία προκύπτει η σύνδεση με τους άλλους ανθρώπους. Το αποτέλεσμα είναι να βιώνει αστάθεια και εγκατάλειψη, καχυποψία, συναισθηματική στέρηση, μειονεξία και κοινωνικό αποκλεισμό, νιώθοντας ότι διαφέρει πολύ από τους

υπόλοιπους ευτυχισμένους ανθρώπους.

Στους δυσλειτουργικούς τρόπους συμπεριφοράς που ενδέχεται να αναπτύξει ένα τέτοιο παιδί, ο κ. Μακρής συγκαταλέγει την αντεπίθεση, την αποφυγή ή την υποταγή. Ως παράδειγμα αντεπίθεσης, αναφέρει ότι το παιδί μπορεί να γίνει ένας ενήλικας κακοποιητικός προς άλλους, υποτιμητικός και προσβλητικός. Για την περίπτωση της αποφυγής, σημειώνει ότι το παιδί μαθαίνει να μην εμπιστεύεται κανέναν και να μη δημιουργεί στενές σχέσεις με άλλους ενώ για την περίπτωση της υποταγής, τονίζει ότι το παιδί μαθαίνει να σχετίζεται με ανθρώπους που το κακοποιούν και το υποτιμούν ενώ είναι πρόθυμο να κάνει τα πάντα, ώστε να μη γίνει η «τιμωρία» χειρότερη.

Ειδική αναφορά στην περίπτωση των παιδιών έκανε στην εκδήλωση για τη βία κατά των γυναικών και η δικηγόρος Ιφιγένεια Παραστατίδου, παρουσιάζοντας τη σχετική νομοθεσία. Σύμφωνα με αυτήν, στις περιπτώσεις της βίας που υφίστανται τα παιδιά από τους γονείς, συμπεριλαμβάνεται και η παραμέληση, η οποία συνιστά παθητική βία. Όπως είπε, σωματική παραμέληση υφίσταται ένα παιδί, όταν ο γονιός στερεί το παιδί του από τις βασικές ανάγκες όπως τροφή, ιατρική φροντίδα και κάθε τι που μπορεί να κάνει το παιδί να αισθάνεται ασφαλές μέσα σ' ένα περιβάλλον προστατευμένο από διάφορους κινδύνους.

«Η βία δεν έχει χρώμα, κουλτούρα και μόρφωση. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν υποστεί βία κάποια στιγμή στη ζωή τους. Οι γυναίκες και τα παιδιά είναι τα θύματα που πλήττονται περισσότερο» τόνισε η κα Παραστατίδου.

Πηγή: skai.gr